

Joi, 12 martie 2009

Filipine

P6_TA(2009)0144

Rezoluția Parlamentului european din 12 martie 2009 referitoare la Filipine

(2010/C 87 E/38)

Parlamentul European,

- având în vedere Declarația Președinției în numele UE din 15 septembrie 2008, referitoare la situația din Mindanao,
  - având în vedere apelul adresat de ambasadorii Uniunii Europene și Statelor Unite ale Americii și de adjunctul șefului misiunii diplomatice a Australiei, la 29 ianuarie 2009,
  - având în vedere cea de-a treia sesiune a reexaminării tripartite privind implementarea Acordului de pace din 1996 între Frontul Islamic de Eliberare Moro (FIEM) și guvernul Republicii Filipine (GRF), din 11-13 martie 2009,
  - având în vedere Declarația comună de la Haga a GRF și a Frontului Național Democrat din Filipine (FNDF) de la 1 septembrie 1992 și Prima și A doua Declarație comună de la Oslo, din 14 februarie și respectiv 3 aprilie 2004,
  - având în vedere Documentul strategic de țară al Comisiei pentru 2007-2013 privind Filipine, programul de sprijinire a Procesului de pace în cadrul Instrumentului de stabilitate și negocierile privind Acordul de parteneriat și cooperare între UE și Filipine,
  - având în vedere rezoluțiile sale anterioare referitoare la Filipine, în special cea din 26 aprilie 2007 ⁽¹⁾, și reafirmându-și sprijinul pentru negocierile de pace între GRF și FNDF, exprimat în rezoluțiile sale din 17 iulie 1997 ⁽²⁾ și 14 ianuarie 1999 ⁽³⁾,
  - având în vedere articolul 115 alineatul (5) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât mai multe grupuri armate, în special Frontul Islamic de Eliberare Moro (FIEM) au combătut trupele guvernului în partea de sud a Filipinelor din 1969, aceasta reprezentând una dintre mișcărilor insurgente din Asia care durează de cel mai mult timp;
- B. întrucât conflictul dintre guvern și insurgenții din FNDF s-a soldat cu pierderea a peste 40 000 de vieți omenești și întrucât continuă violențe sporadice, în pofida acordului de încetare a focului din 2003 și a negocierilor de pace;
- C. întrucât ostilitățile dintre forțele guvernului și FIEM în Mindanao au reînceput în august 2008, după ce Curtea Supremă din Filipine a declarat neconstituționalitatea Memorandumului de acord între FIEM și GRF referitor la domeniul ancestral, care ar fi acordat un grad substanțial de autonomie populației din Bangsamoro;
- D. întrucât în urma reluării luptelor au fost ucise peste 100 de persoane și aproximativ 300 000 au fost strămutate, dintre care o mare parte se află în continuare în centre de evacuare;

⁽¹⁾ JO C 74 E, 20.3.2008, p. 788.⁽²⁾ JO C 286, 22.9.1997, p. 245.⁽³⁾ JO C 104, 14.4.1999, p. 116.

Joi, 12 martie 2009

- E. întrucât Malaezia, intermediara procesului de pace, și-a retras din Mindanao observatorii acordului de încetare a focului în aprilie 2008, din cauza lipsei de progrese în cadrul procesului de pace, dar este dispusă să își reconsidere rolul, în cazul în care GRF își clarifică poziția de negociere;
- F. întrucât negocierile de pace dintre GRF și FNDF stagnează din 2004 și întrucât guvernul norvegian a depus mari eforturi pentru a încuraja ambele părți să reia negocierile oficiale;
- G. întrucât sute de activiști, sindicaliști, ziaristi și lideri religioși din Filipine au fost uciși sau răpiți începând cu 2001 și întrucât GRF neagă orice implicare a forțelor de securitate și a armatei în aceste asasinat politice, în ciuda numeroaselor probe care atestă contrariul;
- H. întrucât, în 2008 au existat mai multe cazuri în care instanțele judecătorești locale au descoperit că arestarea și detenția activiștilor era ilegală și a dispus eliberarea acestora, dar aceleași persoane au fost arestate din nou și condamnate pentru rebeliune sau omor;
- I. întrucât puterea judecătorească din Filipine nu este independentă, avocații și judecătorii fiind, de asemenea, victimele hărțuirii și ale asasinatelor, și întrucât vulnerabilitatea martorilor nu permite anchetarea eficientă a infracțiunilor penale și condamnarea vinovaților;
- J. întrucât, în cazul majorității omorurilor extrajudiciare comise, nu a fost deschisă o anchetă penală, iar autorii nu sunt pedepsiți, în pofida a numeroase afirmații ale guvernului, conform cărora au fost adoptate măsuri pentru încetarea crimelor și aducerea vinovaților în fața justiției;
- K. întrucât în aprilie 2008, Consiliul ONU pentru drepturile omului a examinat situația din Filipine și a subliniat impunitatea vinovaților pentru execuțiile extrajudiciare și disparițiile forțate, GRF respingând recomandările pentru un raport de monitorizare;
- L. întrucât pentru a pune capăt răpirilor și execuțiilor extrajudiciare este necesară abordarea cauzelor economice, sociale și culturale profunde ale violenței din Filipine;
1. își exprimă marea preocupare privind sutele de mii de persoane strămutate pe teritoriul țării, în Mindanao, și solicită GRF și FIEM să facă tot posibilul pentru a restabili o situație care să permită întoarcerea oamenilor acasă; solicită măsuri naționale și internaționale sporite pentru a proteja și pentru a contribui la reabilitarea persoanelor deplasate;
  2. este ferm convins că dialogul este singura cale de soluționare a conflictului și că rezolvarea acestei mișcări insurgente îndelungate este vitală pentru dezvoltarea generală a Filipinelor;
  3. solicită GRF să reia de urgență negocierile de pace cu FIEM și să clarifice statutul și viitorul Memorandumului de acord, în urma hotărârii de mai sus a Curții Supreme; salută declarația GRF, conform căreia acesta intenționează să renunțe la condiții prealabile pentru reluarea negocierilor;
  4. salută negocierile între GRF și FNDF, mediate de Norvegia, din Oslo, din noiembrie 2008 și speră că, și în acest caz, pot fi reluate curând negocierile oficiale în vederea Comitetului comun de monitorizare (CCM); solicită părților să își îndeplinească acordurile bilaterale, să se reunească conform Acordului global privind respectarea drepturilor omului și a dreptului internațional umanitar și să permită efectuarea unor anchete comune privind încălcarea drepturilor omului;
  5. solicită Consiliului și Comisiei să ofere și să faciliteze acordarea de sprijin și asistență părților pentru punerea în aplicare a Acordului global privind respectarea drepturilor omului și a dreptului internațional umanitar, în special, prin intermediul programelor de dezvoltare, asistență umanitară și reabilitare;

Joi, 12 martie 2009

6. solicită Consiliului European și Comisiei să sprijine GRF în eforturile care vizează evoluția negocierilor de pace, inclusiv prin facilitarea acestora, în cazul în care este solicitată, precum și prin sprijinirea Echipei de monitorizare internațională, responsabilă de supravegherea acordului de încetare a focului între armată și FIEM;
7. sugerează ca rolul Echipei internaționale de monitorizare să fie sporit printr-un mandat mai consolidat în ceea ce privește anchetele și printr-o politică de comun acord privind dezvoltarea descoperirilor sale;
8. solicită GRF să sporească ajutorul pentru dezvoltare destinat Mindanao, pentru a îmbunătăți condițiile de viață dramatice ale populației locale și salută sprijinul financiar de peste 13 milioane EUR, constând în ajutoare alimentare și nealimentare, pe care UE l-a acordat Mindanao, de când au fost reluate luptele, în august 2008;
9. își exprimă marea preocupare privind sutele de cazuri de execuții extrajudiciare ale activiștilor politici și ale ziarșiștilor, care au avut loc în ultimii ani în Filipine și rolul jucat de forțele de securitate în organizarea și comiterea crimelor respective;
10. solicită GRF să ancheteze cu privire la cazurile de execuții extrajudiciare și de dispariții forțate; în același timp, solicită instituirea de către GRF a unui mecanism independent de monitorizare, care să supravegheze anchetarea și condamnarea făptașilor unor astfel de acte;
11. invită GRF să adopte măsuri pentru a pune capăt intimidării sistematice și hărțuirii activiștilor politici și din domeniul drepturilor omului, a membrilor societății civile, a ziarșiștilor, a martorilor în procesele penale și pentru a asigura o protecție efectivă reală a martorilor;
12. își reiterează solicitarea adresată autorităților din Filipine, de a permite organelor speciale ale ONU care se ocupă de apărarea drepturilor omului, să aibă acces nelimitat în țară; de asemenea, îndeamnă autoritățile să adopte și să pună urgent în aplicare legi de transpunere în dreptul intern a instrumentelor internaționale din domeniul drepturilor omului (cum ar fi cele împotriva torturii sau a disparițiilor forțate) pe care le-au ratificat;
13. solicită Consiliului și Comisiei să asigure că asistența financiară a UE destinată dezvoltării economice în Filipine este însoțită de controlul privind eventualele încălcări ale drepturilor economice, sociale și culturale, acordându-se o atenție deosebită încurajării dialogului și incluziunii tuturor grupurilor în societate;
14. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, președintelui și guvernului Republicii Filipine, FIEM, FNDF, Înalțului Comisar al Organizației Națiunilor Unite pentru drepturile omului și guvernelor statelor membre ale ASEAN.

Expulzarea ONG-urilor din Darfur

P6_TA(2009)0145

Rezoluția Parlamentului European din 12 martie 2009 referitoare la expulzarea ONG-urilor din Darfur

(2010/C 87 E/39)

Parlamentul European,

— având în vedere Declarația Președinției din 6 martie 2009, în numele Uniunii Europene, ca urmare a hotărârii Curții Penale Internaționale (CPI) de emiteră a unui mandat de arestare împotriva Președintelui Sudanului, Omar Hassan al-Bashir,